

rigt kan det ikke Andet end glæde mig, at den høitærede Finantsminister ikke i Senhold til Indstillingens Realitet, ialtfald ikke efter hvad der hidtil er oplyst, har fundet Anledning til at modsætte sig den. Jeg vil nu kun tillade mig at spørge, om den begaaede Formalitetsfeil skulde have tilfølgelse, at det er nødvendigt at indgive et nyt Andragende, eller om det kunde gaa saaledes, som det er bekjendt, at det siundom eller rettere sagt ofte gaar, naar et Andragende er adresseret feil, at det er Noget, som de høie Ministerier indbyrdes redressere. Da det desuden i dette Tilfælde er saa heldigt, at den høitærede Krigs- og Marineminister er tilstede, turde jeg maasse være saa fri at anmode den høitærede Minister om, forsaavidt han dertil skulde finde sig foranlebiget, at give den fornødne Veiledning i dette Spørgsmaal.

Krigs- og Marineministeren (Ravn):

Da to af de Andragender, som ere henvisne til den ærede Finantsminister, synes at komme over til mig, har jeg anset det for rigtigt allerede nu kort at udtale mig om dem. For det Første tror jeg, at den ærede Finantsminister allerede har sagt, at der ikke behøves noget nyt Andragende. Sagerne ville nok naae til mig uden noget saadant. Hvad Andragendet Nr. 9 angaar, som temmelig udførlig blev omtalt saavel af den ærede Ordfører som af min ærede Kollega Finantsministeren, da kan jeg for mit Vedkommende bemærke, at jeg naturligvis forsaavidt maa forbeholde mig en nærmere Undersøgelse; men jeg tror nok, at det er analogt med adskillige Tilfælde, hvor der er givet Understøttelse, og maasse kan det endogsaa være et Tilfælde, som nok saa meget egner sig til Understøttelse som adskillige andre,

der have foreligget. Hvad Forslaget under Nr. 12 angaar, skal det ogsaa blive taget under Overveelse, og jeg skal skal se at finde ud af, hvorvidt den Forudsætning er tilstede, som er udtalt af Udvalget, at det er et enestaaende Tilfælde, hvilket naturligvis ikke er saa ganske let at afgjøre; men i ethvert Fald vil det blive taget under grundig Overveelse i Krigsministeriet.

Ordføreren (Th. Nielsen): De Udtalelser, som den ærede Finantsminister fremsatte, saavel som hvad der tidligere er passeret vedrørende Andragenderne, giver mig utrykkelig Anledning til at bemærke, at jeg tror nok, at det vil være rigtigt, at Udvalget en anden Gang sender Ministrene Betænkningen, for at de kunne faae Leilighed til at gjøre deres Bemærkninger, og give de Dplysninger, som Udvalget ikke har været istand til at faae. Det vilde give Anledning til, at der maasse blev foretaget færre og undertiden andre Indstillinger end de, som blive foretagne. Det er nemlig klart, at Udvalget kun kan gaa frem efter de Dplysninger, som foreligge. Jeg kan iøvrigt kun være veltilfreds med den almindelige Bemærkning, som den ærede Finantsminister har gjort, at han vil tage samtlige Andragender, vedrørende Invaliderne, under fornyet Overveelse og Undersøgelse. — Med Hensyn til de Andragender, der ville blive oversendte til den ærede Krigsminister, skal jeg kun sige, at jeg tror, at de dermed ere komne i gode Hænder, og jeg kan ogsaa kun være vel tilfreds med de Bemærkninger, der fremkom fra den ærede Minister.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Indstillingen under Nr. 1 af Udvalget:

(Bet. Nr. 3.) Andragende fra forhenværende Advokat og Notar S. Cl. Ringel af Kjøbenhavn om en Erstatning af Statskassen for lidt Tab og Skade i Krigen 1864 og senere henvises til Finantsministeren,

vedtoges enstemmig med 53 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 7 af samme:

(Bet. Nr. 25.) Andragende fra Husmand Anders Kristian Sjørgensen af Løving om Invalideunderstøttelse henvises til Finantsministeren,

vedtoges enstemmig med 60 Stemmer.

Indstillingen under Nr. 9 af Samme:

(Bet. Nr. 30.) Andragende fra Enken efter Arrestforvarer og Politibetjent i Skanderborg Albert Eduard Gotfred Madsen om en Understøttelse henvises til Finantsministerens Overveelse,

vedtoges enstemmig med 59 Stemmer.